

1. ZPRAVODAJ

65. Loutkářské Chrudimi | pátek 1. 7. 2016

„Jo, jo, konec školního roku, to je prostě hektický období...“

Tuhle větu slýchávám v průběhu června už několik let, párkrát jsem ji nejspíš i já – coby konverzační výplň – ledabyle utrousil, ale letos poprvé mám pocit, že jsem ji na vlastní kůži prožil. Přitom většina činností, kterými se zabývám, není nijak zvlášť vázaná na školní rok. Stejně se mi toho letos sešlo nějak víc, jistá dávka mé organizační nemotornosti všechno jen zkomplikovala a ejhle, blížící se 30. červen začal vypadat jako děsivá přílivová vlna, jako mohutná hradba, kterou běžím vzít ztečí, ale o kterou se jenom rozplesknu a bude hotovo.

To bylo dávno, jmenovitě 29. června. Dneska jsem vstal, sbalil se, s Jarkem jsme koupili pivo a sedli na vlak a na jednu jsem byl v Chrudimi. Nad hlavami se nám sbírala

bouřka, vedle Pippicha šuměla Chrudimka, centrum tiše klokokotalo postupně se sjíždějícími účastníky a všechno bylo, jak má být. V tu chvíli to ze mě všechno spadlo, já se na Jarka spokojeně usmál a prohlásil jsem: „Jo, bude to dobrý.“

A tak nám všem přeju, aby to opravdu bylo dobrý. Ne v tom smyslu „tak mohlo to být lepší, ale dobrý“, ale v tom smyslu, že ať jste seminarista, lektor, porotce, redaktor, i když jste přijeli unavený a nemáte na Loutkárně moc vyhlídku na to, že doženete spánkový dluh, stejně to nebude přílivová vlna, ale naopak příjemné vykuknutí nad hladinu a nadechnutí se!

Jacques Joseph

Jsem člověk, který se neumí nudit

Do prvního čísla Zpravodaje přinášíme rozhovor s oficiálně titulovaným programovým ředitelem festivalu Loutkářská Chrudim Michalem Drtinou. Lidově řečeno, je to ten, který zodpovídá za vytvoření programu této každoroční letní loutkářské slavnosti. Nabídku skládá z nominovaných inscenací z krajských loutkářských přehlídek z celé republiky, inspirativní program tvoří zajímavé loutkové inscenace povětšinou profesionálních a nezávislých loutkových divadel a doplňkový program obsahuje studentská loutkářská díla, přednášky, loutkářskou pouť a mnoho dalšího. Zároveň připravuje vzdělávací semináře pro dychtivé zájemce a nadšence pro loutkové umění. Je pracovníkem organizace NIPOS (Národní informační a poradenské středisko pro kulturu) v Praze. Navíc je to velmi milý, příjemný a vstřícný člověk, výborný grantový mág, který se snaží dělat pro obor loutkového divadla, a zvláště toho amatérského, mnohé. Někdy je doslova na roztrhání. Rozhovor vznikl ještě před započítím přehlídky, a jelikož je Michal i zodpovědný, tak odpověděl na otázky včas.

Již po šedesáté páté se budou loutkáři na začátku prázdnin sjíždět do Chrudimi. Čím je podle tebe v množství různých přehlídek Loutkářská Chrudim výjimečná?

Začnu malým výletem do historie. Chrudim patří k nejstarším sídlům v Čechách. Od počátku 14. století bylo věnným městem českých královen. Má bohatou kulturní tradici. Narodil se zde například Jan Nepomuk Štěpánek, první dramaturg českých představení v Praze nebo autoři loutkových her Alois Gallat a Zdeněk Schmoranz, takže loutkářské kořeny zde byly už v druhé polovině 19. století. Jejich slávu se na začátku 20. století snažil obnovit právník Karel Pippich. A když se v roce 1949 na Jiráskově Hronově zrodila myšlenka, aby loutkáři měli svoji vlastní přehlídku, byl k tradici pouhý krok. V prvních červencových dnech roku 1950 se v Chrudimi konal XI. celostátní sjezd loutkářského soustředění, který schválil oficiální návrh, aby se v Chrudimi pořádala samostatná celostátní přehlídka amatérských loutkářů. A pokud hledáme její unikátnost, tak určitě v tom, že její součástí nejsou jenom loutkářské inscenace, ale vzdělávací program a diskuse o viděných inscenacích.

Bude letošní ročník v něčem jiný než ty předešlé?

Letos je součástí bohatý inspirativní program uvedený v projektu Loutky nejen v ulicích aneb Inspirace loutkou. V rámci tohoto projektu chceme ukázat účastníkům festivalu současný směr, kterým jde loutkové divadlo zastoupené statutárními, nezávislými i amatérskými skupinami nejen ve své tvorbě, ale především v práci s diváky. A možná tu jinakost lze najít i v odlišnosti programu pro aktivní účastníky a běžné návštěvníky.

Přijedou i letos zahraniční hosté, soubory, lektoři?

V loňském roce měl chrudimský festival díky grantu Norských fondů širokou nabídku zajímavých zahraničních hostů. Letošní rok je na zahraniční účastníky skromnější, ale domníváme se, že o to zajímavější. Argentinský mim a loutkář Roberto White je zajímavá osobnost, která povede jeden ze seminářů, v němž bude vyučovat svoji metodu „body puppets“. V rámci programu uvede také svou inscenaci *Criatures Particulares*, se kterou úspěšně jezdí po celém světě. Zajímavé pro nás je právě srovnávání inscenací jakou má Roberto nebo v loňském roce Bernd Ogronnik s těmi, které se inscenují u nás.

Jaký seminář bys rád na festivalu nabídnul, ale z nějakých důvodů to zkrátka není možné?

Musím se ti přiznat, že zatím se mi daří realizovat všechny semináře, o kterých se domnívám, že pomohou rozvoji frekventantů, kteří se věnují nebo chtějí věnovat loutkovému divadlu.

Kdybys měl neomezený balík peněz na uspořádání LCH, v čem by se asi proměnila nejvíc? Myslím tím, kam bys je investoval především?

Víš, nemám moc rád, kdyby... Ve spolupráci se všemi pořadateli se stále snažíme o to, aby byla Loutkářská Chrudim otevřeným a příjemným festivalem pro všechny, kteří loutkové divadlo mají rádi. Na to, jak velký festival Loutkářská Chrudim je, disponuje velice nízkým rozpočtem, což je limitující například v možnostech pozvání domácích či zahraničních hostů a pozorovatelů nebo ve vybudování profesionálního realizačního týmu, který by se festivalu aktivně celoročně věnoval. S více penězi by byl rozvoj festivalu rychlejší a zajímavější nejen pro účastníky, ale především pro místní ekonomiku. Více domácích i zahraničních účastníků by se totiž pozitivně odrazilo v navýšení ekonomických dopadů a multiplikač-

ních efektů, které festival už nyní městu vytváří. Takže případný balík peněz by nemusel být neomezený, ale spíš ekonomicky podložený a optimalizovaný pro maximální ekonomický dopad, ze kterého by město profitovalo. Bohužel v Česku se neuvazuje o tom, že správně podpořená kultura generuje zisk a ten není pouze tím, co se utrhá ze vstupného.

Vím, že na letošní LCH přijede člověk, který tady v životě nebyl, nezná tuto přehlídku a poslední rok a půl ho nesmírně nadchlo loutkové divadlo. Co bys takové osobě ve středních letech z 65. LCH nabídnul především? Jak bys jeho zájem podpořil a utužil?

Jestli má o loutkové divadlo opravdu zájem, tak ho Chrudim pohltí. Pozná rychle, že Loutkářská Chrudim je přehlídkou složenou ze tří částí. První tvoří přehlídka nejzajímavějších amatérských inscenací dané sezóny, které jsou vybrány z deseti krajských přehlídek pořádaných v celé České republice. Druhou část tvoří vzdělávací šestidenní workshopy a semináře, letos pro více než dvě stovky předem přihlášených účastníků, kteří se zde zdokonalují v loutkářské technice, scénografii, dramaturgii nebo loutkoherectví. A třetí část festivalu tvoří inspirativní představení profesionálních divadel a divadelních skupin, které ukazují současné přístupy, trendy a možnosti loutkového divadla. Tato část festivalu je doplňována zahraniční inspirací nebo alternativní scénou. Zahrnuje produkce určené pro divadelní prostor i plenérová vystoupení všech žánrů pro dětského i dospělého diváka.

Zajímá mě, jestli je něco, na co organizátor LCH nikdy nesmí zapomenout?

Já bych řekl, na dobrou náladu, veselou mysl a chuť vyřešit v klidu a s úsměvem každý problém, kterých se před i v rámci festivalu objeví desítky.

Co je na pořádání LCH zábavné?

Asi mi to nebudeš věřit, ale všechno, protože ji dělám s lidmi, s kterými se mi moc dobře spolupracuje. Můžu se na ně spolehnout a neznají větu „Tohle nejde“. Sice se nám občas něco nepovede, ale pořád se snažíme to vylepšovat. Snad to je znát na atmosféře přehlídky.

Co je nejvíc nudné?

Já nevím, jsem asi od podstaty člověk, který se neumí nudit. Takže nedělám nic, u čeho bych se nudil. Asi jsem tím někdy na odstřel. Vlastně tím mnoho lidí štvu, především ty, které nebaví jejich vlastní práce.

Je nějaká osoba, na kterou se ty osobně letos nejvíc těšíš?

Těším se, že se potkám s mnoha úžasnými lidmi, ale asi bych nedokázal jmenovat pouze jednoho z nich.

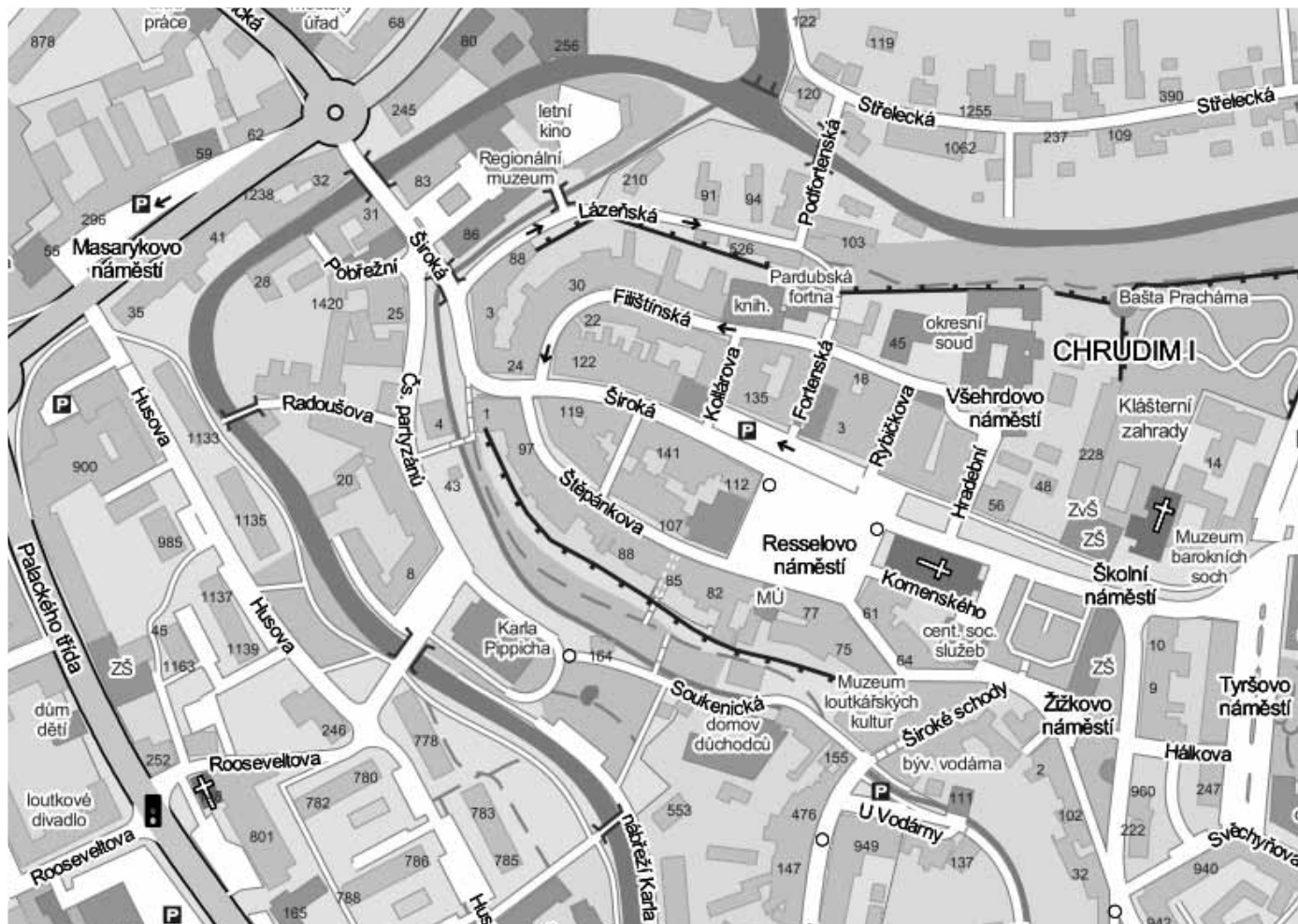
Je něco, ale ne představení, na co se letos nejvíc těšíš?

Já se nejvíc těším na noční život v Modré hvězdě. Tam je tolik energie, že si ji nahromadím na zbytek roku do zásoby.

A co tě v minulé loutkářské sezoně nejvíc šokovalo?

Představení pražské skupiny Wariot Ideal *Pirát a Lékárník*, které jsem viděl na Skupově Plzni. V mnohém mi jejich představení připomnělo performance královéhradeckého hoteliéra Vrágy, které před více než deseti lety hrával pro své známé v Divadle Jesličky. Myslím, že by bylo zajímavé sledovat reakce chrudimského publika na takovou inscenaci. Tak třeba příště.

Děkuji za rozhovor, ptala se HAV

Kam se sebou

Všechno je někdy poprvé, i návštěva Loutkářské Chrudimi... a zorientovat se v cizím městě nemusí být hned snadné. Zde je tedy několik našich tipů, jak naplnit některé základní lidské potřeby.

KAM NA JÍDLO

- Oblíbeným dostavením na obědy je restaurace Alfa cestou od zdravky či Muzea k divadlu
- Zdravá a levná obědová menu možno si pořídit v Kruhu zdraví naproti zdravce; též v Mém zdravém životě ve Filíštině ulici (tj. ta, která stoupá zleva k náměstí)
- Kdo si chce užít něco trochu lepšího, může navštívit restauraci Neuperský dvůr kousek od kruháče na Masarykově náměstí
- Na obědy i večere je možné zajít též do Modré hvězdy, potažmo do řady restaurací nacházejících se na náměstí a v ulicích k němu stoupajících (návštěvníci LCH již budou znát Restauraci Na hradbách, Pizzerii Pod náměstím, Balustrádu, dále např. vietnamskou restauraci U Petra...)
- Pro uspěchané je s obědy i večerami též k dispozici festivalový stan za divadlem

MÍSTA K VEČERNÍMU VESELENÍ SE

- Obvyklým místem k večerním schůzkám a veselícím bude s největší pravděpodobností Modrá hvězda,

k Loutkářně již neodmyslitelně patřící podnik naproti internátu zemědělků

- Případnou alternativu může nabídnout i velice příjemný Hostinec U Sladovny, v Tovární ulici, od intru stále rovně směrem od města pryč

KAVÁRNIČKY

- pro odpolední relaxaci a posedávání je možné využít dobře známou čajovnu Luna naproti muzeu
- Dále např. kavárnu U čerta (v Široké ulici stoupající k náměstí) či hned naproti Královskou Cukrárnu, u balustrády pak najdete ještě mj. i cukrárnu Fantasie

Taková jsou tedy naše osvědčená místa... Objevili jste něco nového, zajímavějšího, lepšího? Přijďte se o to s námi (a se všemi ostatními) podělit!

Kdo jsme a odkud přicházíme

Jacques Joseph vystudoval filozofii a divadelní vědu na FF UK, v současné době se věnuje doktorskému studiu a překladatelství. Mezi loutkami se pohybuje od narození, jeho pokusy o loutkoherectví ale nebyly nikdy příliš úspěšné, tak se na loutkařinu aspoň rád kouká. O volných chvílích se věnuje bicím nástrojům a cvičení aikida.

Hana Volkmerová pracuje v Divadle loutek Ostrava jako divadelní lektorka, což je v divadlech v České republice teprve ustavující se pracovní pozice. Ovšem nic to nemění na faktu, že ji tato práce nesmírně baví, a to i z teoretického pohledu. Založila a vede spolek Theatr ludem, ve kterém o loutky není nouze,

učí na Slezské univerzitě v Opavě a Ostravské univerzitě předměty, které se váží k loutkám a loutkovému divadlu. V posledních dnech ji inspiruje životní moudrost Indiánů a současně tradiční čínské pohybové umění qigong.

Grafička **Petra Líbová** a redaktorka **Magda Zicháčková** o sobě nerady píší medailonky, ač toho mají za sebou nemálo. Chcete-li se něco dozvědět o Montessori pedagogice nebo o růžovém bikesharingu Rekola, přijďte zařukat na okénko redakce a posedět s nimi chvíli na parapetu.

Kateřina Korychová studuje divadelní vědu na FF UK. LCH 2016 je její redaktorská premiéra. K loutkám si našla cestu poměrně nedávno. Fáze dítěte, které všechno pozoruje s očima na stopkách, má ale také něco do sebe. Ráda vyráží na dlouhé cesty s batohem, baví ji lezení po skalách.

Jarek Jurečka pochází z Plzně. Hrál ve studentském souboru Sedum divů světa pod zde přítomným Františkem Kaskou a v Herecké škole zde nepřítomné Blanky Luňákové. Studuje dramaturgii-režii na činohře DAMU, hraje na akordeon francouzskou a židovskou hudbu.

ANKETA

Záludné otázky na naše porotce a lektory...

1) Co vás v uplynulé loutkářské sezóně šokovalo (ať už v dobrém či ve špatném)?

2) Kdybyste měli být seminaristé, do jakého semináře byste se přihlásili a proč?

Vít BRUKNER / porotce

1) V dobrém mě „šokoval“ *Zchudlý loutkář* Marka Bečky. Bravurním humorem a animací.

2) Světlo a stín. Jednoduše mě to zajímá a Kamila znám jako inspirativního výtvarníka.

Lenka DZADÍKOVÁ / porotce

1) Počas práve ukončenej sezóny ma najviac šokovalo (v dobrom) pozvanie na Loutkářskou Chrudim. Som rada, že na vlastnej koži spoznám toto bájne podujatie. Inak som veľké šoky nezažila. Videla som niekoľko dobrých (inšpiratívnych, originálnych, s dôležitou témou či nementorským prístupom) inscenácií slovenského a českého bábkového divadla. Nepříjemne ma šokovali zmeny v Starom divadle Karola Spišáka v Nitre, ktoré viedli k priskorému demierovaniu skutočne výnimočnej inscenácie Zázraky pre Alicu.

2. Loutkářská Chrudim a semináře na nej sú pre mňa terra incognita. Poznám však časť tvorby niektorých lektorov a lektoriek, bolo by lákavé sa od nich niečo naučiť. Ale keďže som srdcom a dušou „kaviarenský povaláč“, oslovil ma seminár Zapomenuté umění, pretože podľa anotácie sa stretnutia budú odohrávať „pri víniku či káve“. Bolo by mi tiež cťou „nezáväzná si povídať“ s Jakubem Vašíčkem na Diskusnom seminári.

Martina HARTMANNOVÁ / porotce

1) Nevím, zda to nazvat šokem, ale úžasná a zapamatovatelná byla většina představení na mimořádné „Skupovce“ 2015.

2) Rozhodně bych si vybrala seminář Body puppets s Roberto Whitem, protože jsem zvědavá, jak se pracuje na jiném kontinentu. A taky bych se třeba mohla procvíčit v angličtině. :-)

Vít PEŘINA / porotce

1) Bohužel mě šokoval odchod Kristiny Maděričové-Beranové.

2) Přihlásil bych se do semináře R pro rodiče s malými dětmi. Měl bych tak šanci potkat i zbytek své rodiny, se kterou se tu budu coby porotce celý týden úspěšně míjet... I když ... vlastně ... ono na tom něco... Tak jinak, přihlásil bych se k Petru Borovskému na Kašpárka, třebaš.

Tomáš VOLKMER / porotce

1) Šoků se mi v oblasti dramatického umění ve dnech minulých nedostávalo. Naštěstí. Neb divadlo, zvláště loutkové, užívám spíše ku ozdravení. Svě i svých přátel. Nicméně abych se odpovědí nevyhýbal patrnému záměru otázky, musím poznamenat, že krom mnoha jiných představení a drobných záblesků potěchy v nich mi radostné vzrušení způsobil *Zigmund Follies*, Compagnie Phillipe Genty na festivalu Spectaculo interesse 2015. A potěšením je mi i nová podoba a obsah časopisu Loutkář. Tak.

2) Popravdě, seminaristou jsem permanentním. Interesuje mne mnohé. Pokud se však rozhodnu podstoupit seminární kůru, velmi mi záleží na lék-torovi kurzu. Nicméně by bylo pro mne zajímavé přihlásit se do některého ze seminářů, které pácháme s mou ženou. Bych viděl, nejen to, co dělá blbě Hanka.

Jakub HULÁK / moderátor diskuzí

1) Příjemný šok: jak ohromné množství lidí se sešlo na konci května v Praze v Grébovce, aby zavzpomínalo na svou učitelku, loutkářku Hanu Budínskou, která letos v dubnu zemřela.

2) Mám čerstvě za sebou organizaci dvou celostátních přehlídek, Dětské a Mladé scény, takže teď už jediné do spacího. Třeba něco jako „Spíme s předmětem a loutkou“.

Marie KORDOVÁ / seminář A

1) Hodně mě zasáhlo intimní přestavení *The Smooth Life*, které tady bylo k vidění loni. Jde o dokumentární loutkové divadlo, což byl pro mne úplně nový žánr, který jsem do té doby neznala. Osobně to vnímám jako nový způsob jak obecně k loutkovému divadlu přistupovat. Loutkové divadlo nemusí být jen o tom, že kašpárek skáče a loutka hýbe rukama. Inscenace se stále ještě hraje, takže budete-li mít možnost, rozhodně doporučuju.

2) Kdybych se mohla zapsat do nějakého semináře, bylo by to určitě do semináře Svícení, který probíhá ve vinárně. Přijde mi to strašně zajímavý. Víím, že seminář tu byl i loni, ale to jsem se do něj nemohla přihlásit, protože jsem asistovala na semináři Bernda Ogrodnika, letos je to na semináři Roberta Whita. Tak snad se bude Svítit i za rok.

Hana STREJČKOVÁ / seminář B

1) Nejsilnějším zážitkem uplynulé loutkářské sezóny pro mne byly dílny s loutkou a představení u dětí z národnostních menšin na vzdálenějším Východě. Netušila jsem, že některé tyto děti dosud neviděly velkou loutku marionetu. Upřímně se divily, že je panáček živý, i když je ze dřeva. A hned ho přijaly mezi sebe, jako by byl jedním z nich. To bylo velmi silné, až dojemné.

2) Nabídka je velmi lákavá a široká, jako výloha dobré cukrárny. Vybrala bych si Putovačku v kufru, abych si mohla hrát a tvořit. Zároveň bych opravdu ráda navštívila seminář Světlo a stín a k tomu bych se přihlásila ještě k Tomáši Běhalovi. A s dcerou bych se vydala na Cestu kolem pohádkového světa.

Irena MAREČKOVÁ / seminář C

1) Potěšila mě cena Thalie Jiřímu Taťovi Vyšohlídovi za celoživotní mistrovství v loutkovém divadle. Uchvátila mě *La Loba* Lenky Wagnerové & co., hudebně-taneční a výtvarné představení s použitím skeletů zvířat jako loutek. Negativní šoky mažu...

2) Až budu jednou seminaristkou, přihlásím se k Ludkovi Richterovi na autorsko-dramatizátorský seminář. Protože je to bezva chlapík, protože už vypiplal celé generace loutkářů a protože si ho za to moc vážím.

Luděk RICHTER / seminář D

1) Šokují mě takhle položené otázky. Nechci ani dělat něčemu medvědí službu (v kladném případě), ani vlepit nadávku (v záporném). A tak to bez zevrubnějšího vysvětlení obvykle dopadá.

2) Nevím. Asi do nějakého, který má smysl. K Ireně Marečkové? K Evě Spoustové? Ke Kamilovi???

Ruda KRAUSE / seminář E

1) Mě nikdy nic nešokuje.

2) Každý rok, než jsem začal dělat lektora, jsem chodil k Ludkovi. Tak tam.

Petr BOROVSÝ / seminář G

1) Mě se strašně líbilo představení Kuby Vašíčka *O bílé lani*, které jsem viděl na Skupově Plzni. Dál se mi moc líbilo představení Jirky Kohouta z La Putyky *Biograf*.

2) Přihlásil bych se do toho svého, na maňásky, to je jasný. Maňásci mě děsně baví, je to super disciplína.

Tomáš JEREŠ / seminář H

1) Šokovalo mě, že se loutkovým divadlem můžu (u)živit.

2) Do našeho, aby nás bylo víc.

Martin ŠVANTNER / seminář H

1) (*Tiše troubí na trumpetu.*)

2) (*Tiše troubí na trumpetu. V dur.*)

Eva SPOUSTOVÁ / seminář J

1) V divadle je všechno jen pozitivní, když fakticky nikdo neumře, ne?...

a) divadlo Líšeň – pro mě krásný objev. Kdyby se dala zakonzervovat představení do učebnice a já bych byla ministr školství, substituovala bych novodobé dějiny (které se stejně málokde učí) jejich představeními a už by se z nich maturovalo!

b) jedno damácké *Posvícení v Hudlicích*, kde se trhaly nitě, padaly loutky, uletěl text a už se nikdy nesebral, ale kde se hrálo a improvizovalo tak statečně až do konce,

přes všechno to pekelné spiknutí okolností – že jsem se smála, až jsem se usmála tak, že jsem ještě den potom nebyla schopná fungovat normálně.

2) Asi bych šla k Tomáši Běhalovi zahrát si do One-man-puppetshow pro radost.

Pavlna KORDOVÁ / seminář K

1) Mně se velmi líbilo představení Naivního divadla *Čechy leží u moře*, které tady uvidíme. Moc ho doporučuji vidět. Je to krásné výtvarné divadlo.

2) Na seminář bych šla k Ireně Marečkové, která má úžasné nápady a je nesmírně tvořivá.

Sára KORDOVÁ / seminář L

1) Krásnou inscenaci má Naivní divadlo – *Čechy leží u moře*. To mne opravdu mile šokovalo.

2) Je pravda, že jsem měla hodně starostí se svým seminářem, takže popravdě nevím, co všechno letos v nabídce je. Kam bych se ale ráda přihlásila, je scénografický seminář. Scénografie mě moc láká a do budoucna bych se jí chtěla zabývat. Proto je pro mě velmi lákavý.

Barbora JURAŠKOVÁ / seminář L

1) Abych řekla pravdu, tak se v loutkovém divadle moc nepohybuju, ale o to víc se těším, co tu všechno uvidím. Je to pro mě všechno v podstatě tak trochu nové.

2) Velmi mě zaujal seminář A s Roberto Whitem. Nejen pro zajímavé technické práce s tělem, ale zvláště proto, že se velmi aktivně zabývá otázkou improvizace a jejích možnostmi.

Anna KEKELÁKOVÁ / seminář M

1) Nic, co by mě výrazně šokovalo jsem asi v uplynulé sezóně nezažila. Spíše mě udivuje, že se „na trhu“ pořád vyskytuje mnoho profesionálních produkcí (nejen pro děti, ve kterých se představují tak kýčovitě loutky v přebarevných kulisách, že je z toho člověku až smutno. Proto volejme sláva a týden se v Chrudimi radujme z kvalitních inscenací!

2) Kdyby mi bylo 10-13 let, určitě bych neváhala a přihlásila se do semináře M! Protože vím, že jej vedou dva energiínabitíanehorázněsetěšící lektoři. (tak, propagační okénko splněno:)) Jinak bych asi volila seminář X a diskutovala (nejen) s Jakubem Vašíčkem.

Jan FRÝDEK / seminář M

1) Není nic, co by mě nějak šokovalo nebo překvapilo.

2) Jelikož mě baví hledat možnosti lidského těla, ať už celého nebo jen jeho částí, určitě bych si vybral seminář A.

Tomáš BĚHAL / seminář O

1) Šokovalo mě, jak málo loutkářů vychází z loutkářské katedry DAMU a jak většina absolventů má nulový skoro až záporný vztah k loutkovému divadlu.

2) ... nevím.

Lucie KUČEROVÁ / seminář R

1) Že Hurvínek slaví už 90 let.

2) Seminář A. Konečně bych si oprášila španělštinu. Navíc mě zajímá práce s tělem na divadle.

Klára BEDNAŘÍKOVÁ / seminář R

1) Že se loutky dokáží vyrobit opravdu z různých materiálů a jsou i tak krásné.

2) M.

Kamil BĚLOHLÁVEK / seminář S

1) Naprostá nekompetentnost většiny redaktorů Skupa's Daily na letošní Skupovce v Plzni...

2) Rád bych na řezbářský seminář, třeba u Ládi Sosny, ale myslím, že tu letos žádný podobný není...

Jakub VAŠÍČEK / seminář X

1) Mám teď trochu problém, protože jsem byl celou dobu v Hradci na festivalu, takže všechno co se událo, jsem zapomněl. Nejvíc na mě ale zapůsobila inscenace *Čechy leží u moře*, kterou tady taky uvidíme, takže je určitě se na co těšit.

2) Rád bych šel na seminář Svícení ke Kamilovi, protože si myslím, že je potřeba, aby na něj někdo dohlížel. Obzvláště když je zhasnuto.

Michaela HOMOLOVÁ / seminář Z

1) Zaplat' pánbůh nic.

2) Přihlásila bych se do semináře, kde se hodně spí, hodně jí a hodně koupe.

Loutkocaching

Tomáš Jereš naši redakci sice opustil, jeho duch však kráčí dál... ze seminaristického záhrobí tak má pro vás nachystanu i letos várku loutkářských kešek...

Celofestivalovka

V každém čísle zpravodaje zveřejníme jednu nápovědu. Postupně si je střádejte, kombinujte, lámejte si hlavy. Pokud budete důvtipní, již po několika dnech Vás naše indicie zavedou na místo, kde bude schovaná krabička (keška) se vzkazem, ten si přečtete, podepíšete se, krabičku opět ukryjete a vzkaz oznámíte v redakci, kde pro vás bude přichystaná odměna. Buďte opatrní, při hledání Vás nesmí nikdo vidět!

První nápověda je „Spočinout v klidu“.

Jednodenní keška

U jejího lovení platí stejná pravidla jako u celofestivalovky, ale každý den pro Vás přichystáme jinou.

Nápověda: „Mísa plná barev a vůní“.

**Dutý datel tady tudy,
dá tam tudy tyto dudy.**

Darda na úvod

Na putování s Janem Ámosem jsem se těšil možná nejvíc z celého programu. Vidět a slyšet na jevišti hned první den tolik lidí, které mám rád a jejichž tvorba mě tolikrát potěšila – jaké lepší zahájení Chrudimi si přát. Navíc jsem včera rozdál vysvědčení, ukončil školní rok a večerní setkání s učitelem národů tak nějak korespondovalo s mou potřebou přepnout ze světa školy do světa divadla (ačkoli tyto světy se prolínají víc, než neznalci připustí). Díky zapojení tolika principů, souborů a osobností jsem dostal také zprávu o barevnosti současného (nejen amatérského) loutkového divadla a o některých možnostech divadla v moderním světě. Viděl jsem mnohé. Divadlo encyklopedii s velmi podrobným a poctivým výčtem událostí života Jana Ámose, možná až příliš mnohoslovné, temporytmicky do značné míry lineární, s pokusy o zkratku, nadsázku. Divadlo využívající obrazy z Komenského života k aktuálnímu sdělení, k možnosti experimentovat se slovem, obrazem, prostředky. Viděl jsem divadlo ilustrativní, edukativní, ale nikoliv nudné (i když ano, někdy zdoluhavé) i divadlo s výrazným filosofickým přesahem. Viděl jsem různé pohledy na ikonu národa – idealistického snílka, neúnavného učitele všech, člověka s neuvěřitelným vhladem do různých oborů a s potřebou vytvořit komplexní obraz člověka a světa i zřejmě již duševně nemocného grafomana. Zažil jsem patos i nadhled, vtíp i obřadnost. Každý z tvůrců prozradil také mnohé o sobě, o svém vnímání divadla, světa. Dostal jsem to hned první večer naplno. Nemohu nezmínit působivou propojující, ale i samostatně výrazivou hudební složku. Ano, možná by mně více vyhovoval princip putování diváků po různých hracích prostorech (prý to tak taky hráli). Ano, to, že každý soubor v podstatě vytvořil samostatné představení (při jehož samostatném provedení bychom více odpustili) a po jejich složení a propojení se délka stala pro mnohé neúnosnou, je také asi pravda, jistě by se dalo čistit a krátit. Každopádně jsem ale tento ambiciózní a přece člověčenský projekt rád zhlédl a moc za něj děkuji.

František Kaska

Sedm Komenských

Sedm souborů zinscenovalo život Jana Amose Komenského, kus po kusu se zabývaly jeho životem od narození jeho nejstarší sestry po Leibnitzovu řeč nad jeho hrobem. Každý soubor pracoval na svém (vybraném?, přiděleném?) kusu jeho života, díla, pojímám prvkem všech miniinscenací je tendence k obrazové poetice a nadšení pro použití rozmanitých prostředků vyprávění. Tak se nám během více než tří hodin čistého času představení vystřídá několikero typů loutek, od marionet po promítané meotarem, skupinová deklamace, stínohra, hra objektů i činoherní herectví. Celou inscenaci doprovázejí dva kontrabasy, případně kontrabas a housle, a zpěvy.

Každá část představení je samostojná, má svůj začátek, konec, často půvabnou pointu, ale především má každá svůj vlastní, jasný styl. V tom okamžiku začínají první problémy, protože v inscenaci není patrná vůle k jednotě, sloučení všech částí do celku, naopak jsou poctivě odděleny hudbou, jejíž texty i melodie se nesou celou dobu ve stejném duchu a nejdou s Komenským jeho životem, a dívkou, nesoucí tabulí s názvem další miniinscenace (tohoto úkolu se však dívky zhostily s velkou vervou a z němé výplně pro přestavbu se často stal samo-

statný výstup). Velmi odsekané části inscenace pak trochu působí jako přehlídka umu v různých technických disciplínách – i když věřím, že toto nebyl záměr. Inscenace je vedena od začátku do konce, kromě chronologie „Jenova“ života i spádem a přístupem k textu – např. zatímco duo Hanka Voříšková a Dana Kaňková na začátku představení hledají způsob vyprávění mnohoslovností, drobnokresbou, repeticemi a upřímností všech postav, snahou o porozumění a vykreslení co největšího množství okolností, předposlední úsek Divadla DNO se zabýval jinými prostředky a inscenátoři přivedli na jeviště požárního technika, který zvěstoval pouhou svojí přítomností spálení Komenského díla v Lešně, takřka beze slov. Dalo by se říci, že se postupovalo od těžkého, poeticko-deklamačního, pietního přístupu k svižnému, znakovému a hravému. Co neopomenutelně poškodilo včerejší představení, byl veliký sál Pippichova divadla, pro jehož rozměry a akustiku nebyla inscenace dělaná, maličké loutky se za pátou řadou ztrácely divákům z očí a detailní hra, na níž byla velká část inscenace postavena, fungovala zajisté mnohem hůř, než v domácím prostředí.

Program 1. července 2016

MED | 9, 14 (C), 16 (A) a 18 (B) h.

Convivium, ZUŠ F. A. Šporka, Jaroměř

Dlouhý, Široký a Bystrozraký (30', 4+) | *hlavní program*

Pohádkový příběh K. J. Erbena o princovi, třech pomocnicích a osvobození princezny.

Stan za Divadlem Karla Pippicha | 10 a 13 h.

Loutky bez hranic, Praha

Příběhy malé Lupitiny G. (45' + 40' dílna, 4+) | *inspirativní program (V)*

Pojďme se podívat do rodiny malé Lupitiny, kde právě začíná Día de los Muertos – mexický sváteční Den mrtvých.

Spolkový dům | 11, 14 (B), 16 (C) a 18 (A) h.

Spolek loutek Loutkino, Brno

Dobrodružství pavouka Čendy (25', 4+) | *hlavní program*

Nahlédnutí do života malých obyvatel starého opuštěného domu.

ZIP, ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou

Jan za chrta dán (15', 5+) | *hlavní program*

Hra z rytířského středověku odehrávající se na hradě Chlumeckém a v okolních lesích.

Muzeum loutkářských kultur | 11 h.

Spolek pro podporu časopisu Loutkář, Praha

Spejbl a Hurvínek v období Josefa Skupy (90', 12+) | *doplňkový program*

Přednáška o známých loutkových postavách, jak je neznáme.

Divadlo Karla Pippicha | 13 (D) a 15 (A+B+C) h.

TANTEHORSE, Praha

Pejprboj (45', 4+) | *inspirativní program*

Příběh obyčejného kluka, který zažívá nezvyklá dobrodružství v papírovém světě.

Malá scéna DKP | 14 (A), 16 (B) a 18 (C) h.

EsTeNaToMaj, ZUŠ Petra Ebena Žamberk

To víte, Afrika (20', 10+) | *hlavní program*

Pralesní výjev ze dnů sblížení a porozumění.

z náměstí k Divadlu Karla Pippicha | 17 h.

loutkářské soubory, Česká republika

Loutkářský štrůdl (120', 3+) | *doplňkový program*

Přijďte na Resselovo náměstí v Chrudimi. Poté se bude pokračovat Širokou ulicí směrem k Divadlu Karla Pippicha.

Divadlo Karla Pippicha | 19 (D) a 21 (A+B+C) h.

Divadlo Drak, Hradec Králové

O bílé lani (50', 8+) | *inspirativní program*

Do jejich šestnácti let na ni nesmí dopadnout jediný paprsek slunečního světla, jinak...

Výtvarné dílny

Slavoj Divadla Karla Pippicha | 10–12 h.

Čmukaři Turnov

Vyrob si loutku, kterou ještě nemáš

Divadelní kavárna Divadla Karla Pippicha | 10–12 h.

Jakub Mlád a Jitka Pavlíková

Výroba papírového divadla včetně sady loutek

Stan za Divadlem Karla Pippicha | 17–19 h.

Výtvarné a kreativní dílny s Chrudimskou besedou a Časopisem Loutkář

Výroba vlastních upomínkových předmětů na 65. Loutkářskou Chrudim

Bombardák

koncert speciálně pro děti
18 hod. za divadlem

Oči sem, to v programu nenajdete!

Dnes ve 23:59 se v MEDU odehraje představení **Faust od Toy Machine**. Stará truchlohra českých kočovných loutkářů. Velké marionety, Faust, Mefisto a peklo. Zakončení pátečního večera nemůže být optimističtější.

V doprovodném programu se ocitá i **μSputnik**, první inscenace souboru μMikro, koncipovaná do transportního divadelního prostoru pro jednoho diváka (a libovolný počet herců). Hraje se průběžně během LCH, rozpis (kam se můžete zapsat) naleznete na dveřích z boku divadla Karla Pippicha (směrem k výstavnímu sálu).

Zpravodaj 65. Loutkářské Chrudimi

Vydává a tiskne: Chrudimská beseda

Redakce: Jacques Joseph /pab/ (šéfredaktor), Hana Volkmerová /HAV/, Magda Zicháčková /maz/, Kateřina Korychová /kar/, Jarek Jurečka /jj/

Foto: Ivo Mičkal a redakce | Grafická úprava, sazba: Petra Libová | Kontakt: lebabouk@gmail.com | Neprošlo jazykovou úpravou!